

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 25.01.2005
KOM(2005)10 v konečnom znení

BIELA KNIHA

o výmene informácií o trestných rozsudkoch a ich dôsledok v Európskej únii

{SEK(2005)63}

(predložený Komisiou)

BIELA KNIHA

o výmene informácií o trestných rozsudkoch a ich dôsledok v Európskej únii

1. ÚVOD

1. Vytvorenie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti predpokladá výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi členských štátov o odsúdení a odňatí práv, ktoré sa týkajú osôb, občanov Spoločenstva ako aj osôb, ktoré nie sú občanmi Spoločenstva, s pobytom na území členských štátov a zároveň poskytuje možnosť vyvodit' z nich dôsledky mimo územia členského štátu, ktorý ich vyniesol.
2. Táto problematika sa viackrát objavila v dokumentoch Únie, pokiaľ ide o výmenu informácií o odsúdeniach, ako aj o dôsledky, ktoré z nich možno vyvodit'. Opatrenia 2, 3, 4, 14, 20, 22 a 23 programu opatrení, ktorý je zameraný na uplatňovanie zásady vzájomného uznávania trestných rozhodnutí¹, sa venujú týmto otázkam. V dňoch 25. a 26. marca 2004 Európska rada rozhodnutím o boji proti terorizmu schválila ako prioritu zlepšenie kvality výmeny informácií o trestných rozsudkoch a opätovne to potvrdila aj 19. júla 2004 počas zasadnutia Výboru pre spravodlivosť a vnútorné záležitosti. Haagsky program vyzval Komisiu, aby predložila návrhy na „zintenzívnenie výmeny informácií z vnútroštátnych registrov o odsúdeniach a odňatiach práv, najmä informácií o sexuálnych delikventoch, aby ich Rada mohla prijať ku koncu roka 2005“. Cieľom bielej knihy je reagovať na túto požiadavku.
3. Cieľom bielej knihy na jednej strane je poskytnúť opis súčasnej situácie podmienok výmeny informácií o odsúdeniach a odňatiach práv na území Únie a navrhnuť ambiciózne akčný plán, ktorého účelom je vytvoriť informatizovaný systém výmeny informácií o trestných rozsudkoch medzi členskými štátmi. Na druhej strane má za cieľ otvoriť diskusiu o rôznych aspektoch zohľadňovania rozsudkov vynesených v členských štátoch ostatnými členskými štátmi. Tento aspekt bude predmetom mnohých doplnujúcich prác, ktoré sa vykonajú počas nasledujúcich rokov, a táto biela kniha je v tomto smere iba prvým krokom k problematike dôsledkov trestných rozsudkov na území Únie.

2. SÚČASNÁ SITUÁCIA

2.1. Veľká rozmanitosť vnútroštátnych systémov registrácie rozsudkov

4. Tabuľky v prílohe predstavujú organizáciu vnútroštátnych registrov trestov tak, ako to vyplýva z odpovedí na dotazníky, ktoré Komisia zaslala členským štátom. Svedčia o veľkej rozmanitosti vnútroštátnych systémov registrácie rozsudkov (príloha 1).
5. **Centralizácia a široká informatizácia vnútroštátnych registrov:** Vnútroštátne registre sú centralizované takmer vo všetkých členských štátoch. Orgány, ktoré

¹ Ú. v. ES C 12, 15.1.2001, s. 10.

centralizujú údaje, sú rôzne (ministerstvo spravodlivosti, ministerstvo vnútra, polícia). Väčšina registrov je informatizovaná, a ak nie sú, existujú už projekty vypracované za týmto účelom.

6. **Obsah:** Informácie vnútroštátnych registrov nie sú identické. Niektoré obsahujú všetky rozsudky, iné sa obmedzujú len na najzávažnejšie trestné činy. Niektoré registrujú rozsudky vynesené voči právnickým osobám, a iné nie. Niektoré sa obmedzujú na rozhodnutia, ktoré majú hodnotu veci rozsúdenej („res iudicata“), iné aspoň predbežne zapisujú rozhodnutia, voči ktorým sa ešte možno odvolať. Niektoré registre obsahujú aj oddiel, ktorý zahŕňa prebiehajúce trestné stíhanie, ako aj niektoré oslobodzujúce rozhodnutia alebo rozhodnutia o prepustení na slobodu, najmä z dôvodu duševnej nespôsobilosti zodpovedať za svoje činy. V niektorých členských štátoch pochádzajú zapísané rozhodnutia iba od trestných súdov. V iných prípadoch sú v registri trestov aj rozhodnutia správnych orgánov alebo obchodných súdov, ukladajúcich napríklad disciplinárne sankcie alebo nespôsobilosti vykonávať niektoré povolania. Informácie o opatreniach na výkon trestov sú taktiež rôzne.
7. **Prístup k vnútroštátnym registrom:** Vnútroštátne právne predpisy nie sú jednotné, pokiaľ ide o orgány, ktoré majú prístup k registru trestov. V niektorých prípadoch je prístup k všetkým údajom vyhradený iba súdnym alebo iba policajným orgánom. Tento prístup môže byť priamy alebo nepriamy. Inde majú prístup aj správne orgány, pre ktoré je prístup nevyhnutný pri plnení ich úloh. Ich prístup môže byť úplný alebo cielený. Vo veľmi obmedzenom počte členských štátov je register trestov prístupný tretím osobám (profesijné združenia, súkromní zamestnávateľia, súkromní vyšetrovatelia atď.). Napokon, väčšina právnych predpisov umožňuje prístup daným osobám pod ich menom. Tento prístup sa však môže obmedziť na ústnu informáciu alebo na prijatie výpisu, ktorý neobsahuje všetky informácie.
8. **Lehota výmazu informácií vložených do registra** sa podstatne mení. Niektoré členské štáty nemajú ustanovený systém výmazu, v iných je výmaz automatický alebo na požiadanie.

2.2. Výmena informácií o trestných rozsudkoch

9. Informácie o rozsudkoch vynesených v iných členských štátoch v súčasnosti upravujú články 13 a 22 Európskeho dohovoru o vzájomnej súdnej pomoci v trestných veciach z roku 1959² (ďalej len „Dohovor z 1959“) doplnené článkom 4 doplňujúceho protokolu k tomuto dohovoru zo 17. marca 1978.
10. Tieto ustanovenia upravujú na jednej strane podmienky poskytovania výpisov z registra trestov medzi účastníkmi dohovoru, a na druhej strane zriaďujú povinnosť vzájomne si odovzdať raz za rok rozsudky, ktoré sa týkajú ich občanov.
11. Ak Dohovor z 1959 vytvára aktuálny rámec výmen, mechanizmy, ktoré ustanovuje, majú obmedzený dosah. Z rôznych štúdií³ a z informácií, ktoré má Komisia

² Rada Európy, Séria európskych zmlúv č.30.

³ Pozri štúdiu, ktorú realizoval v roku 2000 Institute of Advanced Legal Studies (ISLA) v rámci programu Falcone (2000/FAL/168). Štúdiu, ktorú realizoval v roku 2001 Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP) v rámci programu Grotius (2001/GRP/024).

k dispozícii, vyplýva, že tok informácií je zle organizovaný. Poruchy fungovania sú tri:

- problém rýchlo identifikovať členské štáty, v ktorých už bol voči určitej osobe vynesený rozsudok;
- problém získať informáciu rýchlo a v súlade s jednoduchým postupom;
- problém porozumieť prípadne poskytnutej informácii.

12. ***Problém rýchlo identifikovať členské štáty, v ktorých už bol voči určitej osobe vynesený rozsudok:*** Pre členský štát je v praxi náročné dozvedieť sa rýchlo, vyčerpávajúco a spoľahlivo, či už bol voči určitej osobe vynesený trestný rozsudok v inom členskom štáte. Je potrebné rozlišovať tri typy situácií:

- Pre občanov štátov, ktoré nie sú signatármi Dohovoru z 1959, mechanizmus centralizácie informácií v štáte, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, ustanovený článkom 22 dohovoru, nefunguje. V tomto prípade sa možno dozvedieť o existencii odsudzujúceho rozsudku v minulosti na území Únie iba dopytovaním sa všetkých členských štátov.
- Pokiaľ ide o cudzích štátnych príslušníkov, občanov účastníckych štátov Dohovoru z 1959, mechanizmus centralizácie rozsudkov v členskom štáte, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, by mal v princípe fungovať. Avšak aj keď dohovor zaväzuje účastnícke štáty dohovoru informovať o rozsudkoch vynesených voči občanom cudzích štátov, neprikazuje štátom, ktorých sú títo občania štátnymi príslušníkmi, aby zapísali tieto rozsudky do svojich vnútroštátnych registrov. Viaceré účastnícke štáty dohovoru nevykonávajú tento zápis do registrov, alebo iba reštriktívnym spôsobom. Iné zapisujú iba rozsudky a tresty, ktoré zodpovedajú situáciám známym v ich systéme. Z toho vyplýva, že register trestov v štáte štátnej príslušnosti je často neúplný. V dôsledku toho, ak chce niektorý členský štát poznať trestnú minulosť osoby a obráti na štát, v ktorom má táto osoba štátnu príslušnosť, získa iba čiastkovú informáciu. Okrem toho štát štátnej príslušnosti nepochybne predloží rozsudky vynesené ostatnými štátmi svojmu vlastnému právnemu režimu na zápis alebo vymazanie. Z toho vyplýva, že jeden a ten istý rozsudok sa môže riadiť dvoma rozdielnymi právnymi režimami v štáte, ktorý rozsudok vyniesol, a v štáte štátnej príslušnosti, čo spôsobuje istý zmätok.
- Pokiaľ ide o vlastných štátnych príslušníkov, informovanosť o rozsudkoch vynesených v ostatných účastníckych štátoch dohovoru by mala byť lepšia vzhľadom na povinnosť odovzdávania informácií ustanovenú Dohovorom z roku 1959. Tá je však z právnych a praktických dôvodov čiastková. Z právneho hľadiska je poskytovanie informácií niekedy obmedzené výhradami voči dohovoru. Napokon, niektoré situácie nie sú upravené dostatočne (napríklad prípad osôb s dvojším štátnym občianstvom). Zároveň si možno všimnúť, že niektoré členské štáty nezapisujú do svojho vnútroštátneho registra rozsudky, ktoré vyniesli iné štáty. V praxi má teda toto poskytovanie informácií niekedy medzery (napríklad keď vnútroštátne registre nepoznajú štátnu príslušnosť odsúdených osôb) alebo sa jednoducho zanedbáva.

13. **Problém získať informáciu rýchlo a v súlade s jednoduchým postupom:** Ak chcú vnútroštátne orgány poznať trestnú minulosť cudzích štátnych príslušníkov, môžu o to požiadať v rámci žiadosti o vzájomnú pomoc (článok 13 Dohovoru z 1959). V praxi tento mechanizmus funguje zle a vnútroštátne súdy sa často domnievajú, že postup na získanie informácií o trestnej minulosti v inom členskom štáte je príliš ťažkopádny, málo známy a nekompatibilný s rytmom vnútroštátneho postupu. Často vynášajú tresty voči občanom iných členských štátov len na základe výpisu rozsudkov, ktorý vystavil ich vnútroštátny register v úplnej neznalosti rozsudkov prípadne vynesených v iných členských štátoch, predovšetkým v členskom štáte štátnej príslušnosti alebo bydliska.
14. **Problém porozumieť získanej informácii:** Informácie z iných členských štátov, poskytnuté súdnym orgánom, nie sú vždy zrozumiteľné. Problémy prekladu vysvetľujú sčasti toto neporozumenie, ale právne ťažkosti sú ešte väčšie. V skutočnosti sú veľmi veľké rozdiely v informáciách, ktoré sú uvedené vo vnútroštátnych registroch trestov. Tie sú odrazom vnútroštátnych systémov a obsah informácií, najmä čo sa týka trestov, je niekedy mätúci pre prijímajúce orgány.
15. Komisia prijala 13. októbra 2004 návrh rozhodnutia Rady o výmene informácií vyňatých z registra trestov⁴. Cieľom tohto návrhu je krátkodobo zlepšiť súčasné mechanizmy výmeny informácií medzi členskými štátmi. Podstatne ich nemení a prináša len čiastkovú odpoveď na vyššie identifikované poruchy fungovania, ktoré bude musieť riešiť ktorýkoľvek budúci návrh na vylepšenie systému.

2.3. Problematika odňatia práv

16. Odňatie práv predstavuje osobitnú kategóriu sankcií, ktoré kladú špecifické požiadavky vo veci disponibilít a výmeny informácií, ako aj ich dôsledkov. Tu ide len o tie, ktoré by mohli súvisieť s trestným rozsudkom. Môže ich jasne vyniesť sudca trestného súdu pri rozsudku alebo môžu z neho automaticky vyplývať. Môžu byť vynesené aj v rámci občianskych, správnych alebo disciplinárnych konaní, ktoré vyvodzujú dôsledky z trestného rozsudku. Z dôvodu týchto rozdielov vyplývajúcich z ich povahy sa informácie o odňatí práv niekedy neuvádzajú vo vnútroštátnych registroch trestov a odovzdávajú sa len náhodne. Napokon, pokiaľ je táto informácia disponibilná, nie je vždy použiteľná, pretože nedostatky v harmonizácii sú skutočnou prekážkou pri vzájomnom uznávaní. Komisia predloží v roku 2005 oznámenie týkajúce sa tejto otázky. Zdá sa, že najvhodnejším prístupom bude sektorový prístup podľa druhu trestného činu. Prvým krokom v tejto oblasti je iniciatíva, ktorú Belgicko predložilo už v novembri 2004, a ktorá sa týka vzájomného uznávania odňatia práv pracovať s deťmi v súvislosti s odsúdeniami za trestné činy spojené s detskou pornografiou.

3. ZLEPŠIŤ TOK INFORMÁCIÍ VYTVORENÍM INFORMATIZOVANÉHO SYSTÉMU

17. **Cieľ:** Cieľom každého systému výmeny informácií o trestných rozsudkoch musí byť možnosť, aby konečný užívateľ prostredníctvom vnútroštátneho registra trestov získal vo veľmi krátkom čase, elektronicky a bezpečným spôsobom vyčerpávajúce a

⁴ KOM (2004) 664 konečná verzia.

zrozumiteľné informácie o trestných rozsudkoch vynesených voči určitej osobe na území Únie.

3.1. Možné riešenia

18. Program vzájomného uznávania predpokladal (opatrenie 4) tri možné riešenia na zlepšenie toku informácií o rozsudkoch medzi členskými štátmi: (i) uľahčenie bilaterálnych výmen, (ii) prepojenie vnútroštátnych súborov do siete a (iii) vytvorenie skutočného európskeho súboru.
19. Výhodou prvých dvoch riešení je udržanie informácií na vnútroštátnej úrovni, dodržanie pravidiel správy a prístupu vnútroštátnych právnych predpisov k týmto citlivým informáciám a zabránenie ich duplicity. Oproti tomu však majú tri veľké nevýhody:
 - Za účelom získania vyčerpávajúcej informácie o vynesených rozsudkoch implikujú stále dopytovanie všetkých vnútroštátnych registrov, čo by malo za následok výrazný nárast množstva dopytov, ktorému sú vnútroštátne systémy vystavené.
 - Predpokladajú organizáciu 25 X 24 = 600 možností výmen alebo zriadenie toľkých možností prístupu z rôznych konštrukcií.
 - Neumožňujú poskytnutie zrozumiteľnej a ihneď použiteľnej informácie žiadajúcim orgánom.
20. Tretia možnosť umožňuje riešiť tieto ťažkosti a spočíva vo vytvorení štandardného formátu výmen, podľa ktorého sa informácie budú ukladať na centrálnej úrovni. Vzhľadom na sledované ciele sa však táto možnosť zdá byť neprimeraná. V skutočnosti by zahŕňala duplikáciu informácie obsiahnutej vo vnútroštátnych súboroch na európskej úrovni. Zároveň by predpokladala vytvorenie ad hoc systému údržby a prístupu, ako aj vymedzenie právneho režimu pre tieto informácie.

3.2. Navrhované riešenie

21. S cieľom dospieť v primeranej lehote k vytvoreniu účinného mechanizmu výmeny informácií o trestných rozsudkoch, musí sa ustanoviť „kombinované“ riešenie medzi vytvorením európskeho súboru a prepojením vnútroštátnych súborov do siete. Jeho cieľom musí byť reakcia na tri hlavné uvedené poruchy fungovania. Uvedenie do praxe by predpokladalo dvojfázový prístup:
 - v prvej fáze vytvorenie systému identifikácie členských štátov, v ktorých už má určitá osoba trestnú minulosť a technickej a elektronickej infraštruktúry umožňujúcej rýchlu a bezpečnú výmenu informácií o trestných rozsudkoch;
 - v druhej etape, vypracovanie „európskeho štandardného formátu“ výmeny, ktorý konečnému užívateľovi umožní získať zrozumiteľnú a použiteľnú informáciu.
22. **Prvá fáza** by mala umožniť rýchlo určiť členský štát alebo členské štáty, v ktorých už bola určitá osoba odsúdená. Pátranie po trestnej minulosti určitej osoby sa dnes vykonáva dopytovaním trestného registra štátu štátnej príslušnosti, ale možno vidieť, že dosiahnuté výsledky nie sú veľmi spoľahlivé.

23. Zahŕňa vytvorenie **európskeho indexu osôb, voči ktorým bol vyneseny rozsudok**. Tento index by prevzal iba údaje umožňujúce identifikovať osobu (meno, priezvisko, miesto a dátum narodenia, štátnu príslušnosť atď.) a členský štát, v ktorom už bola odsúdená, okrem akejkoľvek informácie o obsahu a forme rozsudku rešpektujúcu vnútroštátne právne predpisy a európske právne predpisy o ochrane súkromného života. Členský štát bude pri dopytovaní indexu okamžite vedieť, v ktorom inom členskom štáte už bol vyneseny rozsudok a bude ho môcť získať, ak sa obráti priamo na tento štát (pozri schému v prílohe 2).
24. Vytvorenie tohto indexu zahŕňa zároveň aj prijatie spoločnej definície trestného odsúdenia na úrovni Únie. V závislosti od členského štátu môžu totiž registre trestov zahŕňať súbor rozhodnutí, najmä procedurálnych, prijatých v predbežnej fáze procesu (pozri bod 6). Kvalita výmeny informácií a spoľahlivosť navrhovaného indexu predpokladá, že sa dohodne typ rozhodnutí, ktoré budú podnetom na zápis osoby do indexu. Pri návrhu rozhodnutia o výmene informácií vyňatých z registra trestov navrhla Komisia vymedzenie pojmu odsúdenie. Toto vymedzenie, ktoré s istotou reštriktívne pokrýva iba konečné rozhodnutia trestných súdov, ustanovujúce vinu osoby spolu s niektorými kombinovanými rozhodnutiami (administratívne/trestné), ktoré zvyčajne patria do oblasti súdnej spolupráce, by sa mohlo prevziať.
25. Systém **musí fungovať medzi ústrednými vnútroštátnymi orgánmi**. Úlohou každého z nich bude, aby sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi najprv ubezpečil, že žiadajúci orgán alebo osoba má prístup k požadovanej informácii, a potom jej poskytol úplnú odpoveď, ktorá okrem informácií dostupných na vnútroštátnej úrovni bude obsahovať aj všetky informácie na európskej úrovni.
26. Z technického hľadiska toto riešenie zodpovedá mechanizmom, ktoré sú známe a osvedčené v rámci iných európskych informačných systémov ako SIS alebo Eurodac. Infraštruktúry v rámci týchto dvoch systémov sa môžu znova využiť, čím sa ušetria značné prostriedky a zároveň každý systém zostane úplne autonómny, pretože ďalšie využitie infraštruktúr nepredpokladá žiadne sprostredkovanie údajov.
27. Tento návrh obsahuje aj tvorbu technickej infraštruktúry, ktorá je nevyhnutná na bezpečnú a rýchlu výmenu medzi vnútroštátnymi registrami. Teda už v prvej fáze sa požiadavky a odpovede medzi vnútroštátnymi orgánmi budú vymieňať elektronicky (elektronický prenos skenovaných dokumentov), rýchlo a bezpečne.
28. Vytvorenie uvedeného systému síce umožní čiastočne reagovať na zistené aktuálne ťažkosti, ale ak chýba štandardizácia vymenenej informácie, neumožní získať informácie okamžite pochopiteľné a použiteľné.
29. To bude predmetom **druhej fázy**, ktorá má umožniť ešte rýchlejší tok informácií. Súčasné informácie vnútroštátnych registrov sú veľmi rôznorodé. Zavedenie informatizovaného systému výmeny informácií predpokladá stanovenie „európskeho štandardizovaného formátu“ uznaného všetkými členskými štátmi, ktorý umožní prenos informácií ľahko zvládnuteľným a právne zrozumiteľným spôsobom pre všetkých.
30. Tento formát umožní zahrnúť najmä:

- informácie o osobe, voči ktorej bolo prijaté rozhodnutie (meno, priezvisko, dátum narodenia, miesto narodenia, prípadne pseudonym alebo alias, pohlavie, štátnu príslušnosť, právnu formu, sídlo spoločnosti pre právnické osoby...);
- informácie o forme rozhodnutia (dátum a miesto, názov a druh orgánu, ktorý ho prijal, typ: konečné rozhodnutie, rozhodnutie prokurátora, proti ktorému sa nemožno odvolať...);
- informácie o skutočnostiach, ktoré dali podnet na rozhodnutie (dátum, miesto, povaha, určenie právnej povahy, znenie trestu...);
- informácie o obsahu rozhodnutia (vynesené opatrenie, trest, prípadné druhotné tresty, bezpečnostné opatrenia, dĺžka trvania trestu alebo opatrenia, neskoršie údaje o výkone trestu, prípadné odňatie práv...).

31. V snahe uľahčiť prenos informácií je potrebné každý údaj presne vymedziť a pokiaľ je to možné, musí byť kodifikovaný, aby sa uľahčil preklad. Keď sa zavedie „európsky štandardizovaný formát“, žiadajúci orgán dostane v krátkom čase informácie vo svojom jazyku. S cieľom prekonať ťažkosti spojené s rozdielmi v používaných právnych pojmoch, mechanizmus sa môže doplniť o „slovník“ s vysvetlením druhu a významu obsiahnutých údajov. Aj keď tento mechanizmus nevyrieši ťažkosti spojené s rozdielmi v povahe trestov, umožní zabezpečiť aspoň vysokú transparentnosť a prijateľnú úroveň vzájomnej zrozumiteľnosti pre konečných užívateľov.

3.3. Pracovný program

32. Po ukončení prvej štúdie technickej realizovateľnosti Komisia na jar 2005 predloží návrh rozhodnutia o vytvorení informatizovaného európskeho mechanizmu výmeny informácií o rozsudkoch, ktorý zodpovedá prvej uvedenej fáze. Taktiež v roku 2005 budú údaje o „európskom štandardizovanom formáte“ predmetom druhej štúdie realizovateľnosti, ktorá sa sústreďí na právne a zároveň na technické aspekty a jej cieľom bude príprava druhej fázy projektu. Realizácia prvej fázy by mohla začať v roku 2006.

4. VYUŽÍVANIE INFORMÁCIÍ O ROZSUDKOCH VYNESENÝCH V INÝCH ČLENSKÝCH ŠTÁTOCH EURÓPSKEJ ÚNIE

33. Zvýšenie kvality výmeny informácií o trestných rozsudkoch má zmysel iba vtedy, keď sa tieto informácie môžu využiť. Vplyv odsudzujúceho rozhodnutia na právny poriadok ostatných členských štátov môže mať viacero podôb.

34. Jedným z prvých dôsledkov je zákaz ďalšieho stíhania za rovnaké skutky v inom členskom štáte (ne bis in idem). Tento princíp potvrdila Charta základných práv Európskej únie a je úzko spojený s otázkou súdnej príslušnosti. Táto téma bude predmetom zelenej knihy v prvom semestri roka 2005. Treba však poznamenať, že plánovaný informačný mechanizmus o rozsudkoch nebude stačiť na zabezpečenie dobrého toku informácií za účelom ne bis in idem. Rozhodnutia o nevine (prepustenie na slobodu alebo zbavenie viny) totiž často nie sú zapísané vo vnútroštátnych registroch trestov, ale musia sa zohľadniť pri zásade ne bis in idem.

35. Rozsudok vynesený v jednom členskom štáte môže mať zároveň dôsledky v inom členskom štáte, ak ho má tento vykonať. Ide tu o inú problematiku, kde je otázka informácie o rozsudku druhoradá, pretože výkon rozsudku predpokladá aktívne zakročenie buď členského štátu, ktorý rozsudok vyniesol, alebo členského štátu, ktorý ho chce vykonať (napríklad na odmietnutie výkonu európskeho zatykača). Tieto otázky musia byť predmetom rozdielnych prác. Nedávno bola predložená rakúska iniciatíva na túto tému.
36. Táto biela kniha sa teda obmedzuje na začiatok úvahy o dôsledkoch, ktoré možno vyvodit' z informácií získaných prostredníctvom uvedeného mechanizmu výmeny pri ďalšom stíhaní v inom členskom štáte pre rozdielne skutky.
37. Dohovor z roku 1959 nehovorí o právnych dôsledkoch, ktoré možno vyvodit' z rozsudkov vynesených v zahraničí. Dohovor z 28. mája 1970 o medzinárodnej hodnote represívnych rozsudkov⁵ ustanovil opatrenia v tejto veci, ale ratifikovalo ho len veľmi málo členských štátov. Na úrovni Únie pojednáva o recidíve iba jeden text o ochrane eura⁶.
38. V súčasnosti majú možnosť vyvodit' dôsledky zo zahraničných rozsudkov vnútroštátne právne predpisy. Táto možnosť je však obmedzená.
39. Vo vnútroštátnom právnom rámci môže byť viacero typov dôsledkov starších trestných rozsudkov. Môžu mať vplyv:
- na právne predpisy spravujúce samotné stíhanie (napríklad typ uplatniteľného postupu, pravidlá predbežného zadržania);
 - na typ postupu uplatniteľného pri rozsudku (napríklad výber príslušného súdu), na určenie právnej povahy trestného činu a na voľbu trestu (napríklad nemožnosť vyniesť podmienený trest pre osobu, ktorá už bola odsúdená);
 - na režim výkonu trestu (opatrenia podmieneného prepustenia, alebo úpravy trestu sa môžu uplatniť za rôznych podmienok pre osoby, ktoré už boli odsúdené), a na možnosť „zlúčenia“ trestov.
40. V závislosti od členských štátov sú dôsledky starších trestných rozsudkov zastrešené právnymi predpismi alebo ich zväži sudca. V oboch prípadoch je možnosť zohľadniť rozsudky vynesené v ostatných členských štátoch často obmedzená. V snahe napraviť tieto poruchy fungovania predloží Komisia návrh rámcového rozhodnutia o zohľadňovaní odsudzujúcich rozhodnutí, ktoré umožní realizovať ciele uvedené v opatrení 2 programu vzájomného uznávania.

⁵ Séria zmlúv č. 070. Tento dohovor ratifikovalo k 19. októbru 2004 9 členských štátov .

⁶ Ú. v. ES L 329, 14.12.2001, s. 3.